

Müller Ferenc, Magyar Iparművészeti Egyetem

Közismert tény, hogy az EU a fejlesztés, működtetés felépítési rendjét illetően, hangsúlyozottan a regionalitás elvét követi. Így van ez a felsőoktatás egyes szakterületeit érintő nemzetközi együttműködés területein is. Az ELIA, - European League of Institutes of the Arts, - keretén belül a magyarországi művészeti egyetemek általában a közép- és nyugat-európai ill. skandináv társintézményekkel egyeztettek az elmúlt években ill. működtek együtt fejlesztési programokban. (Görögország mint EU tagállam ez alól kivétel volt.)

Éppen e múlttal a hátunk mögött volt több mint érdekes az a meghívó, amit az ELIA amsterdami irodája küldött nevemre egy május 28-29-én Ljubljánában megrendezendő konferenciára „The Bologna process – New opportunities for higher art education?” címmel. Ez eddig rendben is volna. A dolog furcsasága az, hogy Magyarországot a rendezvény időpontjában már mint EU-tagot ez a szervezet a „South Eastern region of Europe”-ba sorolta.

A ljubljánai konferencián, - a meghívó szövegét idézve, - Albánia, Bosznia-Hercegovina, Bulgária, Horvátország, Ciprus, Görögország, Magyarország, Macedónia, Málta, Románia, Szerbia-Montenegró, Szlovénia és Törökország képviselőit hívták meg.

Ha emlékezetem nem csal, történelmileg is eddig Bécs, Prága, Berlin, Róma, Párizs, Amsterdam stb. voltak elsősorban partnereink. Minden tiszteletem és megértésem a szkopjei, tiranai vagy szarajevói kollégáké, biztos, hogy nagyon sok közös gondunk és egymással közölhető hasznos mondanivalónk van, de mind e kapcsolatot nem volna szerencsés hagyományos partnereinkkel ápolt eddigi kontaktusaink csorbításával, netán elhagyásával ápolni.

Sokat árul el a rólunk kialakított képről, - a földrajzi határhelyzet ellenére, - a nekünk szánt regionális besorolás.

[Vissza felsőoktatási a vita főoldalára](#)